

GYVENIMO BEI VEIKLOS APRAŠYMAS

1. Vardas, pavardė

RADZEVIČIUS LIONGINAS

2. Gimimo data

1938 m. balandžio 26 d.

Gimimo vieta. Zarasų apskritis, Imbrado valsčius, Stelmužės kaimas.

3. Svarbiausioji veiklos sritis, specialybė.

Elektrotechnika ir elektronika, darbų sauga. Gamybos įrenginių ir procesų automatizavimas. Įgyta specialybė - Elektros pavaros ir gamybos įrenginių automatizavimas, inžinierius elektrikas.

4. Mokslinės veiklos tematika.

Gamybos įrenginių automatizavimas. Apsauga nuo elektros. Teismo techninė ekspertizė (darbų sauga ir elektrotechnika).
Lietuvių katalikų mokslo akademijos narys nuo 1989 m.

5. Narystė MA.

6. Mokslo laipsnis.

Technikos mokslų kandidatas, 1981 m. Charkovo politechnikos institutas, mokslų sritis - elektros mašinos (iki nostrifikacijos). Technikos mokslų daktaras, 1993 m. Technologijos mokslai (01T). Elektros ir elektronikos inžinerijos mokslų kryptis.

7. Išsimokslinimas

Aukštasis. Aukštojo mokslo diplomai, 1970 m. Inžinierius-elektrikas. Vilniaus inžinerinis statybos institutas.

8. Svarbiausieji darbai.

Yra sukūręs tiesinio asinchroninio variklio su sluoksniuotu antriniu elementu teoriją, kurią apibendrina technikos mokslų kandidato (1981 m.), daktaro (nostrifikuota 1993 m.) disertacijoje. Šių tyrimų pagrindu yra kartu su kitais sukūręs ir įdiegęs daugelį naujų techninių sprendimų, iš kurių 4 (1980, 1980, 1982, 1984 m. pripažinti išradimais).
Nuo 1970 m. vykdė mokslo tiriamuosius darbus elektros ir elektroninių įtaisų kūrimo optimizavimo ir tobulinimo, o taip pat apsaugos nuo elektros srityje. Per pastarąjį laikotarpį mokslo darbų „Apsaugos nuo elektros būdų ir priemonių tobulinimas“ (2001-2005 m.) mokslinis vadovas (8.12. ELAU 09, T) ir „Elektromagnetinių variklių tyrimas“ (2006-2010 m.) mokslinis vadovas (8.27.ELAU 14 T). Kaip teismo ekspertas yra atlikęs kelis šimtus elektrotechnikos ir darbų saugos ekspertizių. Vykdęs eksperto pareigas Europos komisijos skelbtuose tarptautiniuose konkursuose.
Mokslo leidiniuose yra paskelbęs per 120 mokslinių straipsnių. Studijoms universitete, specialistų kvalifikacijai kelti ir kitais klausimais yra parengęs 18 leidinių. Svarbiausios jų yra:

1. Žmonių sauga. Laboratorinių darbų metodikos nurodymai. Vilnius: Technika, 2007 (bendraautorius E.Matkevičius).
2. Humany Safety. Vilnius: Technika, 2007 (bendraautorius E.Matkevičius).
3. Teismo darbų saugos ekspertizė. Vilnius: Lietuvos teismo ekspertizės centras, 2006.
4. Darbų saugos ekspertų kvalifikacinio pasirengimo metodiniai nurodymai. Vilnius: Darbų saugos centras prie

Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, 1999 (bendraautoriai E.Jankauskas, R.Kurila, J.Sideravičius, D.Ščiupakas)

5. Elektros pavarų valdymo sistemos. Vilnius: Vilniaus inžinerinis statybos institutas, 1986.

6. Tiesinių elektros pavarų naudojimas ir tolesnio jų taikymo respublikos liaudies ūkyje perspektyvos. Vilnius: Lietuvos mokslinės techninės informacijos ir techninės analizės mokslinio tyrimo institutas, 1982.

Elektros įrenginių eksploatavimo taisyklės. Vilnius: UAB „Energetika“, 2004 (bendraautoriai J.Kaškelevičius, L.Kinčinas, P.Kuznecovas, A.Liepinis, V.Merkevičius, J.Vaitkevičius, V.Poderis, E.Buivys, R.Čerka, V.Jurkšaitis).

7. Elektromechaninių sistemų valdymas. Laboratorinių darbų metodiniai nurodymai Vilnius „Technika“ 2008 (bendraautorius E.Matkevičius).

8. Elektros inžinerijos magistrantūros studijų tiriamieji ir baigiamieji darbai. Metodikos nurodymai. Vilnius „Technika“ 2009.

9. Darbų saugos ir sveikatos komitetai ir jų veiklos organizavimas įmonėje. BRD. 2008 (bendraautoriai E.Radzevičius, D.Bertašius).

Lietuvos Darbo federacijos garbės pirmininkas (2008 m.).

9. Garbės vardai ir titulai.

10. Svarbiausios darbo vietos.

Kiviškių kultūros namų direktorius, Zarasų rajonas (1958 – 1959 m.). Suvieko, Stelmužės, Avilių aštuonmečių mokyklų (Zarasų rajonas) mokytojas (1959 – 1964 m.), Vilniaus profesinės technikos mokyklos Nr. 2 dėstytojas (1964-1968 m.), Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialo elektrotechnikos laboratorijos vedėjas (1968-1970 m.) Vilniaus inžinerinio instituto elektros pavarų katedros asistentas, vyresnysis dėstytojas 1970- 1983), Vilniaus inžinerinio statybos instituto elektros pavarų katedros, Kauno politechnikos instituto Vilniaus fakulteto Elektros įrenginių katedros docentas, Vilniaus Technikos universiteto ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto Elektronikos fakulteto Automatikos katedros docentas (1983 -2010 m.). Lietuvos teisės universiteto ir Mykolo Romerio universiteto Kriminalistikos katedros docentas (2000-2006 m.). Lietuvos teismo ekspertizės instituto (vėliau – centro) techninių ekspertizių skyriaus mokslinis bendradarbis, teismo (darbų sauga ir elektrotechnika) ekspertas, vyresnysis ekspertas, vyriausiasis ekspertas, vyriausiasis specialistas (1991 – 2007 m.).

Tarptautinės socialinės apsaugos organizacijos Tyrimų ir prevencijos sekcijos (nuo 2002 m.) ir Apsaugos nuo elektros sekcijos nariu (nuo 2000 m.) nariu.

Vilniaus Tarptautinio ir nacionalinio arbitražo narys. Specializuoto energetikos arbitražo teismo teisėjas.

Docentas (Asocijuotas profesorius), 1983 m. Nostrifikuotas

11. Mokslo vardas. 1993 m.

12. Stažavimasis užsienyje

Vokietija, 2001 m.

13. Svarbiausios visuomeninės pareigos. Lietuvos žmonių saugos asociacijos prezidentas (1988 – 2000 m.).

Lietuvos Darbų saugos ekspertų ir specialistų sąjungos pirmininkas (nuo 2000 m.).

Lietuvos kriminalistų draugijos ir jos Tarybos narys (nuo 2003 m.).

Pirmasis atkurtosios Lietuvos darbo federacijos pirmininkas (1992 - 1995 m.).

Europos pagyvenusių žmonių sąjungos (EURAG) generalinės tarybos narys (2015 m.).

Europos pagyvenusių žmonių sąjungos (EURAG) Lietuvos sekcijos prezidentas (2015 m.)

Lietuvos pensininkų sąjungos „Bočiai“ Vilniaus bendrijos pirmininko pavaduotojas (2015 m.)

Nevyriausybinė organizacijų, padedančių stiprinti Lietuvos valstybės gynybinius pajėgumus, koordinacinės tarybos narys (2015 m.)

Vilniaus zarasiškių bendrijos „Ežerėnai“ pirmininkas (nuo 1996 m.).

14. Apdovanojimai.

Vilniaus apskrities sidabro medalis už pasiekimus visuomeninio kapitalo (pilietiškumo) ugdymo srityje (2008 m.).

Vilniaus Gedimino technikos universiteto sidabro medalis 50-čio proga (2006 m.).

Vilniaus Gedimino technikos universiteto sidabro medalis 70-mečio proga (2008).

**Liongino Radzevičiaus
asmeninis indelis Zarasų kraštui**

Kandidato dr. Liongino Radzevičiaus Zarasų krašto garbės piliečio vardo suteikti asmeninis indelis Zarasų kraštui:

1. Ilgalaikis Vilniaus zarasiškių bendrijos „Ežerėnai“, plėtojančios Lietuvoje ir tarptautinėje erdvėje Zarasų krašto įvaizdį ir paveldą pirmininkas. Jo pastangomis organizuojami prasmingi renginiai kraštiečiams ir kraštiečių susitikimai su valdžios atstovais Vilniuje, Vilniaus zarasiškių bendrija „Ežerėnai“ priimta į Europos pagyvenusių žmonių sąjungos (REURAG) narius, bendrija tapo valstybės gynybinius pajėgumus, koordinacinės tarybos nariu.
2. Jis dalyvavo ir skaitė mokslinius pranešimus mokslinėse – praktinėse konferencijose Zarasų krašto istorinio paveldo klausimais:
 - 2.1 Pirmojo Pasaulinio karo pėdsakai Latvijos Daugpilio ir Lietuvos Zarasų rajono sienos apylinkėse (Kalkūne, Daugpilio rajonas, 2013 m.).
 - 2.2. Steinensee (Stelmužės) dvarininkų giminystės luomo vaidmuo istorinio ir kultūrinio paveldo kontekste (Naujėne, Daugpilio rajonas, 2014 m.).
3. Zarasų krašto istorinio ir kultūrinio paveldo klausimais bendradarbiauja su Latvijos Daugpilio rajono muziejais, Daugpilio universiteto mokslininkais, Zarasų krašto muziejumi.
4. Vilniaus kraštiečių ir mokslininkų ryšių su Zarasų krašto žmonėmis srityje bendradarbiauja su Zarasų savivaldybės viešosios bibliotekos administracija.
5. Zarasų gyventojams skaito bibliotekos organizuotas paskaitas.
6. Periodiškai rengia straipsnius Zarasų krašto istorinio ir kultūrinio paveldo ir bendrijos veiklos klausimais, pavyzdžiui:
 - 6.1. Stelmužės istorijos puslapį atskleidus;
 - 6.2. Europos šventieji Ažuolai ir Stelmužės ažuolas;
 - 6.3. Zarasų krašto geležinkeliai: trumpa istorinė apžvalga;
 - 6.4. Gražutė – užmirštas sėlių kaimas;
 - 6.5. Stelmužės gamtos, istorijos ir sakralinio meno paveldas;
 - 6.6. Ažuolų patriarchas – Stelmužės ažuolas.
7. Jo rūpesčiu iš Poznanės (Lenkija) gauta medžiaga apie Stelmužės dvaro įkūrėjus Foelkersamus, kuri perduota Zarasų krašto muziejui.
8. Jis Latvijos Daugpilio muziejų darbuotojams ir mokslininkams organizavo istorinio paveldo klausimais pažintines keliones į Stelmužę.